พ่อทายถูกหรือเปล่า !
Written by first
Sunday, 03 October 2010 20:18 - Last Updated Sunday, 03 October 2010 20:21
ในตอนปิดเทอมปี 1878 นายสถานีรถไฟ
ของกรุงตุรินได้พาบุตรของเพื่อนของเขาคน
หนึ่งมาชมศูนย์ยุวชนของคุณพ่อบอสโก

เด็กคนนี้อายุ 16 ปี และเป็นนักเรียนอยู่ใน

โรงเรียนเทคนิคแห่งหนึ่ง

ขณะนั้น คุณพ่อบอสโกกำลังอยู่ในสนาม

พอเห็นสองคนนี้เข้าก็ออกไปต้อนรับ
และนำไปชมสถานที่ทุกซอกทุกมุมพร้อมกับให้คำอธิบายถึงสิ่งต่างๆ
อย่างละเอียดถี่ถ้วนที่สุดด้วย

       เมื่อถึงตอนลากัน คุณพ่อบอสโกได้คำนับนายสถานี แล้วเอามือตบบ่าเด็กคนนั้น
พร้อมกับพูดว่า

       "ส่วนเธอ อัลบาเนลโล เธออยู่ที่นี่ก่อน พ่อมีอะไรจะพูดกับเธอสักหน่อย"

       เด็กคนนั้นสะดุ้งโหยง
ไม่ทราบว่าคุณพ่อบอสโกรู้จักชื่อของเขาได้อย่างไรในเมื่อไม่มีใครบอกท่านเลย
เขางง แล้วเดินตามคุณพ่อบอสโกไปคล้ายกับโดนมนต์สะกด เมื่อถึงห้องของท่านแล้ว
คุณพ่อบอสโกได้กล่าวขึ้นว่า
 1 / 3

พ่อทายถูกหรือเปล่า !
Written by first
Sunday, 03 October 2010 20:18 - Last Updated Sunday, 03 October 2010 20:21

       "เอาละ เวลานี้เธอจงคุกเข่าลงไป และจัดการแก้บาปให้เรียบร้อย"

       "แต่ผมไม่ได้แก้บาปมาตั้งหลายปีแล้วนี่ครับ...."

       "อ้ายเรื่องนั้นพ่อทราบดีแล้ว
และก็เพราะเหตุนี้เองแหละที่พ่อบอกให้เธอจัดการแก้บาปเสียเดี๋ยวนี้"

       "จะแก้อย่างไรได้ครับ ผมยังไม่ได้เตรียมตัวเลย"

       "อ๋อ ไม่เป็นไรหรอก พ่อจะบอกบาปทั้งหมดของเธอให้เอง
แล้วเธอคอยดูก็แล้วกันว่าพ่อบอกถูกหรือเปล่า"

       ว่าแล้ว คุณพ่อบอสโกก็เริ่มเล่าถึงชีวิต และบาปต่างๆ
ที่เด็กคนนั้นได้เคยกระทำจนหมดแล้ว ถามว่า

       "ไหน ว่าไง พ่อทายถูกหรือเปล่า"

       "โอ้โฮ คุณพ่อรู้ได้อย่างไรครับ....เด็กคนนั้น
อุทานขึ้นด้วยความแปลกใจระคนกับความพิศวง"

       "เอาละ เวลานี้ให้เธอเป็นทุกข์ถึงบาป ขอโทษพระเสียนะแล้วพ่อจะโปรดปรานให้ "

       อัลบาเนลโลเริ่มร้องไห้เป็นทุกข์ถึงบาปอย่างที่เขาไม่เคยร้องมาก่อนเลย
เมื่อการแก้บาปเสร็จสิ้นลงแล้ว เขาก็ลุกขึ้น แล้วทำท่าจะลาไป
แต่คุณพ่อบอสโกได้เอามือพาดบนศีรษะของเขาและพูดว่า
 2 / 3

พ่อทายถูกหรือเปล่า !
Written by first
Sunday, 03 October 2010 20:18 - Last Updated Sunday, 03 October 2010 20:21

       " แต่เรื่องยังไม่จบนะ   อัลบาเนลโล
แม่พระต้องการให้เธออยู่ที่นี่อยู่กับพ่อบอสโก ซึ่งจะให้เธอเป็นเณร
และจะส่งเธอไปเป็นมิสชันนารีในประเทศไกลโพ้นโน้น"

      "อ้ายเรื่องนี้เอาไว้คิดทีหลังเถอะครับ"

       "ได้.....แล้วเราจะได้พบกันใหม่ คอยดูก็แล้วกันว่า พ่อทายถูกหรือเปล่า"

       อัลเบเนลโลขอบคุณคุณพ่อบอสโกแล้วลาไป พร้อมกับคิดในใจว่า
ไม่มีหวังหรอกจะให้ผมเป็นเณรรึ เมินเสียเถอะ
และยิ่งจะให้เป็นมิสชันนารีด้วยแล้วฮะ ๆ......

       ปิดเทอมนั้นผ่านไปอย่างรวดเร็ว และอัลบาเนลโลของเรารู้สึกเปลี่ยนใจจนหมด
เขาได้รับกระแสเรียกให้เป็นพระสงฆ์ และที่สุด เขาเองก็ตกลงใจ
จึงได้ไปหาคุณพ่อบอสโกที่ศูนย์ยุวชน...

       สองปีหลังจากนั้น เขาก็เรียนสำเร็จชั้นมัธยมบริบูรณ์ และในปี 1880
เขาได้รับเสื้อหล่อจากมือของคุณพ่อบอสโกเอง ต่อจากนั้นคือ   ในปี 1882
เขาได้เป็นมิสชันนารี ในประเทศบราซิล สมตามคำทำนายของคุณพ่อบอสโกทุกประการ

       จากประเทศบราซิล ทุกครั้งที่เขาเขียนจดหมายมาหาคุณพ่อบอสโก
เขาไม่เคยลืมหวนไปคิดถึงเรื่องในอดีตนั้นเลย เขามักพูดว่า

       "แหม คุณพ่อบอสโกนี่ทายแม่นเหลือเกิน"

       ฝ่ายคุณพ่อบอสโกก็ยิ้มตามเคย

 3 / 3